

ΟΙ ΣΚΛΑΒΕΣ ΤΟΥ ΣΕΞ

Το “SEX SLAVES” είναι ένα ντοκυμαντέρ που δείχνει το πέρασμα κοριτσιών προς τη διεθνή σωματεμπορία (από την αναζήτηση εργασίας σε ξένες χώρες μέχρι το πώς καταλήγουν στα κυκλώματα της πορνείας). Βλέπουμε το ρόλο που παίζει στη βίαια οργανωμένη φάμπρικα του σεξ η τσατσά, ο μπάτσος, ο νταβάς καθώς και ο πορνοπελάτης, ο οποίος αποτελεί τον κύριο κορμό της πορνείας γιατί αν δεν υπήρχε κατανάλωση (πορνοπελάτης/ βιαστής), δε θα υπήρχε το “προϊόν” (εκδιδόμενη). Στην ουσία η πόρνη είναι η άλλη, η ξένη και η εκτόνωση του πελάτη. Πίσω από την προκλητική εμφάνιση και το βιάσιμο κρύβεται αυτό που είναι αόρατο γι’ αυτόν. Οι εξευτελισμοί, οι ξυλοδαρμοί, οι βιασμοί, ο ψυχολογικός πόλεμος, ο εθισμός στα ναρκωτικά και το αλκοόλ, η καταπάτηση κάθε είδους αξιοπρέπειας.

Η αφετηρία για την κατακόρυφη αύξηση του δουλεμπορίου γυναικών από τις αρχές του ’90 ήταν η αγοραπωλησία δεκάδων χιλιάδων γυναικών από την ανατολική Ευρώπη. Οι γυναίκες αυτές με τη βοήθεια των κρατικών μηχανισμών εκπορνεύτηκαν με τη βία σε έναν ανεπίσημο κόσμο εργασίας δίχως χαρτιά, σχεδόν αόρατες. Οι μετανάστριες εργάτριες στην πορνική αγορά είναι σώματα παραβιασμένα, αποκλεισμένα, άγρια εκμεταλλεύσιμα. Μέσα στη δεκαετία 1990-2000 διακινήθηκαν και εργάστηκαν στην ελληνική αγορά του σεξ περίπου 80.000 γυναίκες. Αποτέλεσμα της αισχρής τους εκμετάλλευσης; ο τζίρος των 7.3 δισεκατομμυρίων ευρώ. Έχουμε να κάνουμε με αστρονομικά ποσά αφού σήμερα, ο τζίρος της πορνείας στην Ελλάδα λέγεται ότι αγγίζει ετήσια το 1 δις ευρώ! (Καθημερινή, 6/5/12)

Το πιο συσκοτισμένο κομμάτι της καταναγκαστικής πορνείας στην Ελλάδα είναι οι πορνοπελάτες. Κανείς δεν ασχολείται με αυτούς, κανείς δεν τους αγγίζει, κανείς δεν τους στοχοποιεί. Η φιγούρα του πορνοπελάτη είναι διαταξική. Μορφωμένοι, πλούσιοι, φτωχοί, μπάτσοι, στρατιωτικοί, επιχειρηματίες, οικογενειάρχες, έλληνες, νέοι, γέροι, αλλοδαποί, όλη η κοινωνική διαστρωμάτωση. Ο ρόλος του πορνοπελάτη είναι σαφής και συγκεκριμένος. Αγοράζει σώματα σα να διαλέγει εμπόρευμα, προωθεί το αντρίλίκι και τη μάτσο συμπεριφορά του στους νεότερους παροτρύνοντάς τους να κάνουν το ίδιο, μένει πάντα αόρατος, καλυμμένος και προστατευμένος από το κράτος(π.χ. περίπτωση των οροθετικών γυναικών), αναπαράγει την κουλτούρα του βιασμού, την εξουσία του φαλλού καθώς και το ρόλο του στην κοινωνία ως μηχανή που πρέπει να ικανοποιηθεί.

Εμείς, αντιλαμβανόμαστε τους εαυτούς μας ως κομμάτι των από τα κάτω αυτής της κοινωνίας και με βάση την ταξική μας συνείδηση η θέση μας δε μπορεί παρά να είναι με αυτή των εκμεταλλεζόμενων ανθρώπων, στη συγκεκριμένη περίπτωση των εκδιδόμενων γυναικών ως θύματα της εξουσίας και της πατριαρχικής κοινωνίας.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΤΑΒΑΔΕΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΟΜΑΔΑ ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ

